

KINOUMENA AGALMATA - EMFYXA ANOY

ΧΟΡΟΣ τί είνε καὶ πότε είσηχθι τὸ πρῶτον ἐν χρήσει; Εἶναι ἐν ἀρχαιότερον ἔθιμον τὸ ὄποιον φαίνεται ὅτι ὑφίσταται ἀπὸ τότε ποὺ ὑπάρχει κόσμος. "Ολαὶ αἱ ἐπιθυμίαι καὶ ὅλα τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων ἔξεδηλοῦντο ἀνέκθεν διὰ τοῦ χοροῦ. Ή χράκαι καὶ ἡ θλιψίς, ἡ ἀγάπη καὶ τὸ μέσος ἔξεδηλοῦντο ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων διὰ τῶν ρύθμικῶν κινήσεων τῶν χειρῶν, τῶν ποδῶν καὶ τοῦ σώματος ὀλοκλήρου.

Τὸ μόνον τὸ ὄποιον δύναται νὰ θεωρηθῇ ως ἀκριβές είνε ὅτι κάθε εἶδος χοροῦ ἀντιπροσωπεύει καὶ μίκη φυλήν.

Η Ἰσχδώρχη Δωγκαν ἀνέστησεν, ἡ μπορεῖ τις νὰ εἴπῃ, τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνικοὺς χορούς. "Η σχολὴ τῆς Δωγκαν ἔχει καταστῆ ὄνομαστή, αἱ μυθιτρικὲς τῆς δὲ διερχόμεναι ἐκ Παρισίων ἔχορευσαν ἐνώπιον χιλιάδων θετῶν εἰς τοὺς ὄποιους ἐνεποίησαν ἀξίστην ἐντύπωσιν.

Αλλὰ δὲν είνε μόνον αἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνικοὶ χοροὶ ἐνδιαφέροντες. Ὡπάρχουν καὶ πλεῖστοι ἀλλοι χοροί, ἀναγορίκαιοι βεβίαιως, διατί γέ Δύσις τὴν ἐποχὴν εκτινήσαντο ήτο βαρύχρονος, ἔξισον ωραίοις καὶ ἐκραστικοῖς.

Ὕπαρχειεις τὰς Ἰνδίας, ἡ Μπενζές, πόλις ἔξυπνη θεάτρου ὑπὸ τοῦ Πλέρος Λοτί, ἡ ἀγία πόλις τῶν Πλαγοδάνων, διοικητὴς προσκυνητῶν, λειρῶν, καὶ σοφῶν ἔχονται, διποτας ζητήσουν τὸν θάνατον ἐν τῇ ἐκστασει.

Βίσ τὰ μυστηριώδη βάθη τῶν οἰκοδομημάτων τῆς πόλεως αὐτῆς; Ζοῦν αἱ ωραίαι γυναῖκες, αἱ ὄποιαι ἔξελέγησαν διποτας χορεύουν τὸν ιερὸν χορὸν γύρῳ ἀπὸ τὰ ἀγάθαλματα καὶ τὰς ὄποιας είνε ἀδύνατον νὰ λίη κκνεῖται.

Η μις Ρουθ, μικρὰς διάσημος χορεύτρια, ἀνέστησε τοὺς ιεροὺς χορούς τῶν Ἰνδιῶν, εἰς τὰς ὄποιας ἐγεννήθη.

Νομίζει κανεῖς—βτεν τὴν βλέπει νὰ χορεύῃ—ὅτι ἔχει ἐμπρός τους καὶ ἐνεκάρια εἰδῶλαν μεγάλης παγκόδας, κινούμενον μὲν βραδεῖς, ἐπιβλητικὰς κινήσεις. Αἱ χορεύτριαι τῶν Ἰνδῶν εἰσήγοντο εἰς τὰ ιερὰ τεμένη εἰς ἡλικίαν ποικίλλουσαν μεταξὺ τῶν 8 καὶ τῶν 10 ἐτῶν καὶ ἔφερον ἔνα περιδέρχιον ὡς σύμβολον τοῦ μυστικοῦ των γάμου. Τρεῖς φορᾶς τὴν ἡμέραν ἐπεκράτει συνήθεικ νὰ χορεύουν μέσα καὶ τὰς παγκόδας. Ο χορός των είνε ἐν εἶδος ἐρωτικῆς προσευχῆς καὶ ἡ ἐκστασίς

των συμβολίζει τὴν ἐκμηδένισιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀτόμου ἐνώπιον τῆς μεγάλης θείας ψυχῆς. Οἱ ὄφθαλμοί των προσλαμβάνουν ἡδυπαθεστάτας ἐκφράσεις καὶ φαίνονται ὡς νὰ βλέπουν ἐμπρός των ὧν ἐν ὄντερῳ, ὑπέροχα ἀγνωστοῖς θέαματα.

Σημειωτέον ὅτι ὅλοι οἱ ἀρχαῖοι γοροὶ εἴχον θρησκευτικὴν χριστιανίαν, τὴν ὄποιαν ἀπώλεσαν καὶ ὀλοκληρίαν οἱ νεώτεροι.

Τὴν θρησκευτικὴν αὐτὴν χριστιανικήν προσπελεύοντας ἀναπτυχθείση ἡ Λαίδη Φύλλερ τὸν ὄποιαν ὅλοι θεωροῦν, ως εἰσαγγειούσκην ἐκ νέοι τοὺς χοροὺς τοὺς ἐμπνευσάντας τοὺς παλαιοὺς ποιητὰς καὶ φιλοσόφους.

Περισσότερον ἀπὸ ὅλας τὰς ἀλλας οἰκουμένας αἱ ἀναπτυχθεστάτες τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν χορῶν, διότι εἰς καμμίκην ἀλληλογράφησαν ὁ χορὸς δὲν ἔθεωρετο τόσον ιερός οὔσον εἰς τὴν Ἐλλαδα.

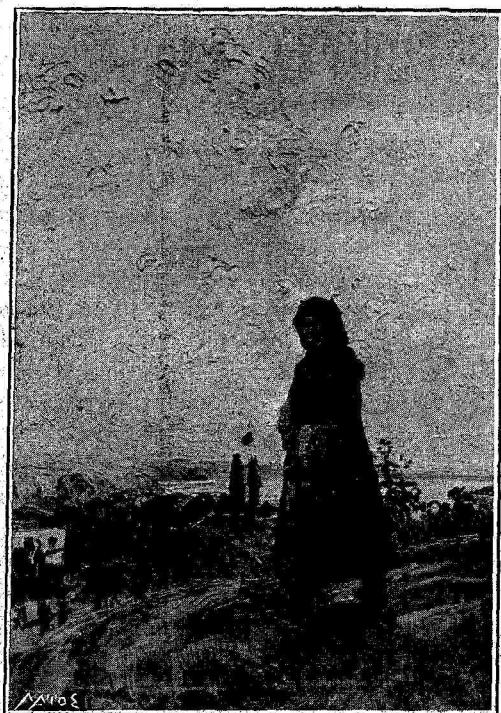
Οὐδεὶς ἀλλος λαός, οὐτε ἀρχαῖος, οὐτε νέος, ἐλέτρευσε τότον πολὺ τὸν χορόν, οὐδεὶς ἀλλος λαός τὸν ἔθεωρησεν ως ἐν εἶδος γλώσσης διὰ τῆς διοίκησης δύνανται νὰ ἔργασθοῦν τὰ εὐγλωττότερα τῶν συναισθημάτων. Εἰς τὴν Ἐλλαδανοὶ πονοῦν ὁ χορὸς ἐνεῖχε μεγίστην σπουδαιότητα. "Οχι μόνον ὡς ἀπαρχαίτητος εἰς ὅλας τὰς ἑορτάς, ἀλλ' οἱ νομοθέται ὑπερχρέωγχαν τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς στρατιώτας νὰ μακριζούντων ἐπίσης τὴν θεία τέχνην.

Οι ίατροι διέταξσαν χορὸν εἰς τοὺς πάσχοντας, ως τὸ καλλίτερον φάρμακον, καὶ οἱ Σπαρτιέται μετέβησαν εἰς τὴν μάχην ὁρούμενοι. Η Ἐλλὰς τότε ἥτο εἰτυχῆς χώρα τῆς ἀρμονίας, τῶν ωραίων σωμάτων καὶ τῶν τελείων κινήσεων.

"Ο χορὸς ἔξετεν τοῦ τόσον πολύ, ώστε δὲν ὑπῆρχε ποιητής, οὐδὲν ὑπῆρχε λόγιος οὔστις νὰ νοιηῇ ὅτι ἡδύνατο νὰ ἀπόσχῃ αὐτοῦ.

Οι ποιηταὶ ἀπήγγειλον τοὺς στίχους των χορεύοντες καὶ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Πινάκης ἀπονέμει εἰς τὴν Ἀπόλλωνα τὸν τίτλον τοῦ ὄρχουμένου μόνον εἰς τὴν ἀνθρώπους τῆς τόσον πεζῆς σημερινῆς ἐποχῆς, τὴν αἰγλήν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἑορτῶν, εἰς τὰς ὄποιας ἐλάμβανον μέρος ἑταῖροι, ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι καὶ ὅλοι ἔχορευσαν καὶ διὰ τοῦ χοροῦ ἔξεδηλωντας τὰ πλημμυροῦντα τὰς καρδίκες των αἰσθήματα;

"Εγει ἀποδειχθῇ ἀναμφισθητήτως ὅτι ὁ χορὸς είνε τὸ κυριότερον χαρακτηριστικὸν ἐνὸς λαοῦ. Καὶ οὔσον περισσότερον ἀγαπῆ τὸν χορὸν ἐνίκε

Ε. Θωμοπούλου. Συνεφιασμένα γεροντάματα.

(Καλλ. Εκθεσίς Συγτακτῶν).

λαδός—δὲν πρόκειται βεβχίως διὰ τὸ πᾶ ντὲ κατρο καὶ τὸ κακάν—τόσον περισσότερον εἰνε πολιτισμένος. Ἀπόδειξ ὅτι οἱ Ρωμαῖοι ποὺ ἦταν ὀλιγώτερον τῶν Ἑλλήνων πεπολιτισμένοι δὲν ἡρέσκοντο εἰς τὸν χορὸν καὶ προετίμων τὰς ταυρομαχίας καὶ τὰ ἄλλα παρόμια θεάματα.

Καὶ πρέπει ὁ σημερινὸς πεπολιτισμένος κόσμος νὰ εἴνε εὐγνώμων πρὸς τὰς καλλιτέχνιδας, αἱ ὅπειαι ἀπεράσισταν γὰρ ἀγκυστήσουν τὴν ἀρχαίνην Ἑλλαδὸν παρουσιάζομενην καὶ πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν μας ὡς ἔμψυχη ἀγάλματα καὶ ζῶντα ἀνθη καὶ ἀποκαλύπτονται τὸ τύσον ἐκπάγλου ὥραιότητος ἑλληνικὸν παρελθόν.

Οἱ Ρωμαῖοι οἱ δποῖοι δὲν ἡρέσκοντο εἰς τὸν χορὸν ἢσκαν φίλοι τῆς παντομίμας, ἡτις εἶχε καὶ μεγάλας προόδους εἰς τὴν χώραν των.

Εἰς τὴν Γαλατίαν τὴν δποίαν κατέκτησαν κατόπιν ἐπεχείησαν νὰ εἰσαγγάγουν τὴν παντομίμαν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσαν διότι οἱ Γαλάται ἤσκαν συνειθισμένοι εἰς τοὺς ἴδιους των ἑθνικοὺς χοροὺς.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Λουδοβίκων. ΙΓ' καὶ ΙΔ' οἱ Γαλλικοὶ χοροὶ κατέστησαν ψυχροὶ καὶ ἐπιθλητικοὶ συμφώνως μὲτὰ ἡθη τῆς ἐποχῆς.

Κατόπιν δύοντεν ἐκφυλιζόμενοι ἐφθασαν εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν δποίαν εὑρίσκονται σήμερον.

ΚΑΡΔΙΑ—ΣΙΔΕΡΟ

Σοῦ εἶπα: Εἶναι κρύα καὶ σκληρὴ σὺν σόλεδο η καρδιά μου
—Πρόσοξε, μ' ἀποκίνηθκες, δὲν ξέρεις τὸ τι λές.
Τὸ σίδηρο ζεστάγεται, λιγᾶ, λυώνει, κυρά μου,
“Οταν βρεθῆ καρμιά φορὰ σὲ δυνατὰς φωτιές.

Σ' ἐκύτεαξα. Περιφλογή η ωμοφρη ματιά σου
Καὶ στηλωμένη ἀπάνω μου, μὲ πέσας βαθειά,
Φλόρες ἀνάγαν μέσα μου σ' αὐτὸ τὸ κύτταρά σου,
Καὶ τὴν καρδιά μου ἔννοιωσα φωτιὰ μὲς τὴ φωτιά.

ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΆΠΛΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ

* * Ολα είνε υποτεταγμένα εἰς τὴν μόδαν. Πρὸς τὸ παρόν λ. χ. δὲν είνε τῆς μόδας νὰ ἔχῃ κανεὶς καρδιά.

* * Επειδὴ η καρδιά δὲν είνε τῆς μόδας ἔφενδον, ως ἀναπληρωματικὸν τοῦ ἔφωτος, τὸ φλέροτ.

* * Η εἰρωνεία είνε βέλος, ποῦ τραυματίζει, η ἀρρυθμοῦ συμπειριφορά ρόπαλον ποῦ φονεύει.

* * Η λαϊκὴ τάξις ὅταν πανηγύρι ἀγωνίζεται ὑπὲρ ἰδεῶν καὶ διεκδικεῖ τὴν εὐμάρειαν είνε ἀνίκανος πρὸς ἀληθῆ ἐπανάστασιν. Η πρώτη μορφὴ τῆς εὐδαίας είνε ὁ φάρος τοῦ δέρματος.

* * Κάθε νέος ἔφως δριμιάζει πρὸς ταξεδίον εἰς τὸ ἔχωτερικόν.

* * Υπάρχει μία κατηγορία θεατῶν, ἀπὸ τοὺς δποίους δ ἀληθῆς θεατικὸς συγγραφεὺς δὲν ξητεῖ χειροκοπήματα ξητεῖ νὰ πηγαίνονται εἰς τὸ θέατρον.

* * Η σπουδὴ τοῦ πραγματικοῦ βίου συγγραφέως τυνος είνε ὡσαύτως η φιλολογικὴ καὶ ψυχολογικὴ κοιτικὴ περὶ αὐτοῦ.

Γ. Ροΐδου Προσωπογραφία κ. Β. Φ.

(Καλλ. Εκθεσίς Συγτακτῶν).

Ε.

